

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Gratia Delectante Et
Vincente

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066359

Caput V. Sensus Augustini de hac Gratia proponuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45367

litum toxicum evomuisse, dulcedo est summa.

10. Fallunturque isti vehementer & utinam fallantur tantum, & non etiam in perniciem extremam suâ deceptione devolvantur. sed nunc hæc nihil attinent ad nos. Certum nobis indubitatumque esse debet, esse & in Spirituali vitâ suam suavitatem, sine quâ hæc vita non vivitur, à quibuscumque vivitur; de quâ tantò plus hauritur, quantò ampliùs à sensuali omni delectatione receditur. Hæc suavitas Gratia est, quâ omne bonum suum Deus respersit, ut ab hominibus eligatur, electum exerceatur & teneatur. Sine hac suavitate, Vitæ nostræ Spiritualis, ita sunt frugiferi conatus. omnes, ut est frugifer ager rore nullo, imbre nullo mollitus. ita sunt suaves labores, ut suaves sunt cibi sine condimentis, aut pugnae sine præmiis, aut soni sine consonantiis.

C A P U T V.

Sensus Augustini de hac gratiâ proponuntur.

11. **L**ibenter Augustinum de hac quam expendo Gratiâ allegabo, non ideò solùm quia Sanctus ille, adeò dignè de Gratiâ divinâ sensit & scripsit, ut quidquid scripserit, id totum ab Ecclesia Catholicâ tanquam certum & divinæ veritati, consonum, receptum comprobatumque sit; sed ideò etiam quia solus ille est, qui de Gratiâ delectante atque vincente luculenter & peracutè tractavit, viamque aliis ad eam sub hoc nomine expendendam stravit. Hic igitur S. Doctor cum multis in libris divinam gratiam magnificè extulisset,

lisset, omnemque Creatam naturam, vel potius Creatæ naturæ superbiam & ingratitude[m] fre-
gisset. veraque & germana ac solidissima Humi-
litas Christianæ, seu veriùs omnis Creaturæ fun-
damenta jecisset fontesque aperuisset, tum etiam
Delectantis Gratia[e] frequenter omninò com-
munit, talibusque Orationibus ejus naturam pro-
prietatesque exposuit, ut ad ejus explicationes
addi à nobis nihil possit.

Lib. 1. de Gratia Christi c. 13. vocat hanc
Gratiam *suavitatem ineffabilem* Eodem lib. 1. C.
35. vocat illam *Adjutorium ad benè agendum*,
quod Deus naturæ atque doctrinæ adjungit, fla-
grantissimam & luminosissimam charitatem in-
spirando. At verò lib. de meritis & Remissione.
2. Cap. 17. vocat illam. Ejusmodi suavitatem
quam donat Deus ut animæ nostræ terra, suos
virtutis fructus ferat, alias arida & sterilis futura,
velut ager quem neque ros neque ulla pluvia mol-
liverit. Eodem lib. C. 19. discite illam, dicit de-
lectationem *Victricem*, quæ, adversantes cupidi-
tatum illecebras, terrores ab improbis intentatos,
inolitæ consuetudinis vim, & quidquid vitiis suf-
fragatur, evincit & expellit. Libro de Correp.
& Gratiâ C. 8. vocat illam *delectabilem perpetu-
tatem & insuperabilem fortitudinem*. Quam
cum ineffabili suavitate, (ait id. lib. 1. de Grat.
Christi c. 13.) infundit non solum per eos qui
plantant & rigant extrinsecus, sed etiam per sei-
psum qui incrementum suum ministrat occultus:
ita ut non tantum ostendat modo veritatem, ve-
rum etiam impertiat charitatem. Tractatu 26. in
Joan. explicans illa verba Joan. 6. *Nemo potest
venire ad me, nisi Pater meus, traxerit eum.* post
aliqua

12.

112
xi
: usque
: I
V

aliqua præmissa ait. Est quaedam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porro si Poëta dicere licuit. Trahit sua quemque voluptas. non necessitas sed voluptas: non obligatio, sed delectatio: quanto fortius nos dicere debemus. Trahi hominem ad Christum qui delectatur veritate, delectatur beatitudine, delectatur iustitia, delectatur sempiterna vita, quod totum Christus est. An verò habent corporis sensus voluptates suas, & animus deseritur à voluptatibus suis. post pauca: Ramum ait viridem ostendis ovi, & trahis illam, Noces puero ostenduntur & trahitur, & quia quo currit, trahitur, sine læsione corporis trahitur, cordis vinculo trahitur. Si igitur ista, quæ inter delicias & voluptates terrenas, revelantur amantibus, trahunt (quoniam verum est, Trahit sua quemque voluptas) non trahitur revelatus Christus à Patre? Quid enim fortius desiderat anima quam Veritatem.

13.

Hæc & plura alia alibi Augustinus de Gratia delectante & vincente, cuius ex verbis & quid sit, & quanti æstimanda sit, & quam necessaria sit, & unde petenda, & quorsum dirigenda, quomodoque fovenda ac retinenda sit, consideranti facile patet. nullus enim est alius fons, nullus scopus, nullum objectam ejus, nisi solus Deus à quo illa manat, in quem tendit, quem sic & ideo agnoscit atque amat, ut amet tanquam bonorum omnium bonum summum, summè delectans, summa & æternâ bonitate beatitudineque replens. (Quis enim sic delectat quam ille, qui fecit omnia, quæ delectant.) Aug. in Psal. 32.

CAPUT